

Světová 1/2 sekvenční rekord - 117-way: 2 body

V červnu 2014 jsem se v Perris Valley, USA, stala 2 světových rekordem. Odjakživa jsem si rázně zřídily se s tím, že se k nim budu na starší kolena vracet. A událost, jaká byla v Perris Valley, pro mne měla smysl zaznamenat. Chtěla jsem udělat zkrácenou verzi úlohu speciálně pro 4000.cz, ale z důvodu nedostatku času a nechuti upravovat pro sobě, jakákoliv texty zveřejněné celá. Koho zajímá, skájkání, goto kapitola Den 6 :-)

Přeměnila, jak jsem se k takové akci vlastní dostala a opravdu nevím, kde to všechno začalo. Jestli v červnu tohoto roku, kdy jsem v pomatení mysli vyplnila mnohostránkovou přihlášku a odeslala ji organizátorům úlohy, nebo vloni v Polsku, kde jsem poprvé skájkala pokusy o 100-way, nebo předešlého lety v Klatovech, kam jsem jednoho dne přišla s padákem v jedné ruce a stanem v druhé s touhou začít skájkat v sestavě se mne ujali lidé - load organizátora na velké sestavy a nebo v roce 2006 v Praze, kde Lojzek organizoval sestavy ze dvou letadel s našimi přáteli (a kde byl jediný z účastníků) a kde mne přesvědčil na společné s nimi a já poprvé začala opravdovou bigway (byla to 17-way se třemi body a mělem mi vypadly oči nadšením).

Ale asi se nejvíce hodí začít zprávu, která mně přišla do Facebookové schránky 6. června 2014 (tedy měsíc před událostí), a to přeměně od Toma Jenkinse, jednoho z organizátorů rekordu. Zatímco jsem v sobotu večer zrušená listovala Facebookem, objevila se nová zpráva: "Hana. This may be very late notice. But you have a slot on the Womens World Record in Perris next month if you can make it. Please contact me. Or Kate Cooper-Jensen." Na kolik minut jsem fascinovaná a etla tu zprávu pořád dokola, než jsem uvědomila, že bdím. Teprve za několik minut jsem na klávesnici vyřadila svou odpověď: "Hi Thomas, I will be there!". Měla jsem hrubou představu o nákladech akce, ale netušila jsem, jestli seženu letenky, jestli potěbuji vřazení, že nemám pas, že netuším, kde tam bydlet ani jak se dostat na dropzónu. Tyto organizační záležitosti pro mne představují značný stres, nicméně pozvání na Světová 1/2 rekord nelze odmítnout. Velké sestavy jsou měj sen a nejvíce sestava je megasen.

O co v rekordě šlo? Jedná se o sekvenční rekord, kdy je členem chytit sekvenci dvou bodů. Stávající rekord (směšený - sestava, kde jsou muži i ženy) byl 110-way se 2 body. Nový rekord je například na 120-way se 2 body. Organizátora tedy uložili poměrně směšně - 110-way - pokud stávající rekord, a to téměř lidem, složená vřadná z členů a ustanovit tím současně celkovou i úlohu světová 1/2 rekord. 2 světová rekordy v jednom sešlém přeměně dně - jsem vyřadila všechny potřebné formalities a dokonce se mi podařilo zajistit si spolupráci z Angeles do Perris Valley. Přijížděka auta na městě totiž pro mne nepřipadala vřadu jednak z finančních důvodů, dále z důvodů praktických - představ, jak já coby světová - a ne moc dobrá úloha, jezděm v LA po x-proudě silnicích je skutečně absurdní. Jelikož jsem nikdy nebyla v Americe, ani jsem nikdy necestovala sama, byla pro mne cesta na město téměř neobvyklá. Paradoxně jsem neměla obavy ze seskoků, ale vřadná z toho, jak se do dostat.

Nastal den D a já vyrazila na pražskou Ruzyni. Naše letadlo odstartovalo do Londýna o 30 minut později. V Londýně jsem měla na přestup na let do Los Angeles jen 70 minut, což mne vyburcovalo k u mě nevědané asertivitě, a když jsem drze předběhala všechny, kdo si to nechali líně, dokonce i ty, kteří si to líně nechali a svůj let se stihla bez přehájení - doslova v posledních vteřinách. Za mnou zavřeli naši gate a poté, co jsem se zpocené vyřadila zhroutil se do svého sedadla, nám pilot oznámil, že 3 lidé let nestihli a budeme mě 20 minut později se musíme najít a vyložit jejich zavazadla. Jak mělo stačit, abych byla mezi nimi! Tímto okamžikem jsem považovala všechny zřadné přeměněky za přeměně a uvědomila jsem tomu, že novému světovému rekordě již nes

Doprava do Perris proběhla dle plánu a po páteční jezdě na dropzónu jsem zvládla jen checkin a zapadla do postele. Další den jsem se probudila u 3/4 ve 4 hodiny ráno a i když jsem byla unavená a moc chtěla spát, u 3/4 to prostě nešlo. Začala jsem tedy studovat manuál, který jsme měli za účelem pátečního startu před ranním nástupem. Zapamatovala jsem si jména kapitány sektoru, kapitány letadla, svého slotu, jména lidí, na které se zapojuji a které pravě a levě straně, svoji pozici v sektoru, pozici v letounu při skoku a samozřejmě letoun, do kterého patřím při rozchodu a otevření. Pozorně jsem si prostudovala plány naší sestavy, rozchodu naší vlny a pravidel pro účastníky. Přestože se někdy vrací se později (slot, lidi okolo, pozice v letounu, výšky rozchodu jsem později hodná řada, že jsem tomuto manuálu věnovala dostatek času. Na rozdíl od ostatních účastníků jsem byla sama za sebe, nikoho jsem neznala a občas jsem měla i problém s jazykovou bariérou (obzvláště v našem sektoru kde bylo mnoho Rusů a Lenka, kapitánka sektoru, občas mluvila jen rusky). Manuál nás také upozoroval na specifika seskoků z výšek a na skutečnost, že všechny seskoky (i ty tréninkové, které budou jen z 4900 metrů) budeme ze cvičných dříve skákat s kanylou s kyslíkem. Kanylou obdržíme při ranním nástupu, v letounu si ji zavedeme do nosu před nasazením páteřní a hadičkou, která nám bude vykukovat z pod páteřní se připojíme na letoun. Takto mohou být na kyslík napojeni do poslední vteřiny před skokem i floatem, které vylézá v letounu.

Den 1 a 2

V 7 ráno jsem konečně vyrazila na letiště, kde jsem se připravila na seskoky a začala se seznamovat s ostatními účastnicemi rekordu. Poté bylo celodenně bezpečnostní školení, postupně se nám představily kapitány jednotlivých sektorů a rovněž jsme byly seznámeny s plány následujících seskoků. První dva dny jsou určeny tréninkovým seskokům ve třech menších skupinách - jedna skupina byl každý den 1/2 základ, a druhé dvě byly 2x 30way, když jsme měli za účelem se ve třetí části páteřní obližovat na 4-way základ v co nejtvrdší formaci (tak, abychom simulovala naši sektor páteřní rekordních pokusů). 4-way základ pro nás vytvořili špičkoví světoví organizátoři velkých sestav.

Přímí první-m seskoku jsem byla velmi nervózní, protože mi vadila nosná kanyla na kyslík, šla jsem poprvé z Twin Ottera, poprvé na nové dropzápní - zkratka těch poprvé bylo poměrně dost. V průběhu dalších seskoků jsem už získala obvyklou jistotu a soustředila se na správnou pozici těla, na přesné umístění sestavy a samozřejmě trekingů - vyšla na mé pozice leadera a přímí každým seskoku jsme měli, byť ve 30-way, zažít kol trekovat jen do stran (jako kdyby se rozcházeli dva manci v 2-way).

Po otevření jsme tedy kolem sebe měli vždy dost padáků, a to i v takto malých sestavách. Šlo o elementárních tržnicových 60-way bylo záskat orientaci v daném sektoru a sledit se na organizátory danou průměrnou rychlost 193-196 km/hod. Každá, kdo někdy skákal velkou sestavu, ví, jak je to důležitá pro základ, aby tuto rychlost udržel po celou dobu seskoků konstantně. K udržení tohoto cíle je třeba, aby všichni pracovali na průměrné rychlosti i po zapojení do sestavy a aby si navzájem pomáhali - zejména tak, aby se přímí volnějším proudem cítili komfortně, tedy měli rezervu jak dolů, tak nahoru, a když dojde k výraznému zpomalení formace. Mnoho českých skoků by se divilo, že zejména nosily i holky, kdy vyskakovaly ze zadních míst letadel a létaly na krajích formace. V průběhu prvních dvou dnů se nestalo ani jednou, že by se naše sestava nechýtila, většinou jsme je třeba držely asi přímí změny - stihlo by se těch změn víc, ale nebyly žádné seskoků, proto nepřímí zely k dalším změnám klíče. Na konci druhého dne jsme si je třeba skořily 2 skoky dohromady jednu 60-way.

Den 3 a 4

Táťetá- den ráino nám organizátoámi oznámili, že zaánáme skákat tróninková 120-way a budeme je skákat po dny. Pro která z holek (větěná mne) to byla nejvážně formace, jak se kdy oáastnily, ale organizátoámi nám nekladli na srdce, a se nenecháme stresovat velkým á-slem. Poprvé skáju z formace o 6 letadlech. Jsem páá-mo v vādám letadle a vyskakují s Katyou jako poslední, poté pááeláváme za holky ve druhém sektoru a napojujeme s formaci na ná. Pámi první-m seskoku mi páijde trochu tážá- se orientovat, i když jsme to celě na zemi prošly sna ale pámi daláž-ch skoc-ch už jsem letála vždy na jistotu.

Abych áekla pravdu, nepáijde mi nájak tážk páilet do toho správného sektoru a tam se zapojit na toho sprá tām správněm zpā-sobem, pokud se koncentrujete skutečně jen na tento ákol a vnujete dostatek áasu vizualizaci svého letu pámi brā-fingu, pámi stoupājnā- v letadle atd. Na co jsem se necātila bāžt páipravenā, bylo 120 otevāenā padājkā- ve vzduchu. Byly prostā vājude! Nedovolila jsem si udālat tāmā, áž dnou zatāku a okolnā- prostor jsem kontrolovala neustāje. Ná kdy vām zabere dost koncentrace už jenom to, abyste se nefixovali napāá-klad na padājk, která se nachāzā- blā-zko vās nebo na kameramana, která by vām možnā mohl udālat páknou fotku, protože je h za nebo nad vāmi:-)

Bāhem táťetā-ho a átvrtāho dne jsme tedy zā-skali páehled o tom, jak to vypadā v tom kterém sektoru v kontextu tak sestavy, zlepāovali jsme práci v trekovacích tážmech a postupnā jsme dostali povoleno brājt gripy. Na konci átvrtāho dne pámi seskoku z pouhāžch 5000 metrā- tak bylo 5 sektorā- ze 6 kompletnā-ch, a to jeāitā pámed objevenā- stuhu (ta byla klā-āem pro páechod do druhāho bodu, i když v daném seskoku jsme jeāitā nemāli povoleno do druhāho bodu pá Stuha vājak byla vypouāitāna, protože Kate také potāmebovala zā-skat praxi v klā-āovājnā-.

Páistājnā- v pouāiti byla obāas pomārnā- dobrodružnā - je to dājno tām, že i v pouāiti existujā- jistā atraktivnā a māžete si bāžt jisti, že pámi tomto poātu lidā- ve vzduchu se ta stejnā mā-steāka, která se vām zdajā- atraktivnā, atraktivnājā- i nákomu daláž-mu a dochāzā- tak k urāitāmu tlaku nad takovou "páistāvacā- plochou". Je tedy táme neustāje oāi na stopkách a mozek páepnut na "zapnuto". V kādāom páā-padā je táeba dodržāet smā-r páistā na dropzānā, i když to pro vās znamenā páistājnā- do pouāitā po vātru mezi pichlavā- keāme. Pājr takovāžch jā-prachem jsem si vyzkouājela také a musā-m áā-ci, že po takové jā-zdā na otevāenā korbā, dāā-pu po prájnā okolā- dropzāny, jsem zavrhlā áistā triāko na daláž- seskok a jen jsem se páestāā-kala voā-avkou a deodorantem s oāista prostā bude muset vydržāet do věera. Dan Brodsky- Chenfeld nájs ostatnā už druhā den skājkājnā- páekā girls", no páeklad nechām na laskavém átenāmi.

Den 5

Po 4 tróninkovāžch dnech už zaánala bāžt znāit ānava, za den jsme sice dālaly jen 4 seskoky, ale kādāmu ses

předcházelo asi hodinová sušená - v použití, v plně vstroji, helmě, se zářivými světlymi pásky a se vřím, a to v teploty. Všechny jsme měly oděny z plastů, vřivina holek modřiny od zářivých pásků, na které z a do toho se začaly objevovat dust devils - vzdušná vřiv, která představuje velké riziko pro paraútlistu na otevřené padáku. Když jsem se zeptala, co se stane, když se nebudu moct dust devilu vyhnout a vletím do něj, bylo moje odpověď: "You will be injured. But most possibly, you will be dead." Nakolik zranění - náhla tím bohužel i potkalo, například zlomená noha, poranění kotníku (která se při rdně po akci ukázal jako zlomená káčka) atd.

Přítel den se nesl ve znamení pokusu o rekord a náhle vřivky podivně kolá - sály - vřivdy jeden seskok byl naprosto úasná a druhá seskok tím katastrofa. Já osobně jsem se tento den začala cítit trochu demotivovaně, jsem měla pocit, že nemáme nikdy udělat sekvenci dvou bodů, když nechytíme ani první bod. Ale zkušenější a oástnice mne trpělivě vysvětlovaly, že celá sekvence je jen o první bodu - druhá bod už je jednoduchá. A budeme připraveni, dostaneme vřiv - vřivku - aby se stihl druhá bod. Což jsme tak už přítel den dostaly jsme tak skákat z vřivky 5300 - 5500 metrů nad terčem. Přímě poslední seskoku tohoto dne bylo opřít 5 sektorů ze pochytaných a dokonce přímě do druhého bodu! Está sektor vynechal první bod a šel rovnou do druhého bodu kde chyběl jeden grip. Všichni upneme svoje naděje na zářiv, protože přímě námi jsou poslední dva dny tímto chytit rekord poslední den akce by bylo mnohem těžší, než chytit ho o den dříve.

Den 6 - rekordní den

Está den ráno se ale budme do zamračeného dne. Trvá celá dopoledne, než se obloha konečně roztrhne a ne. Dan BC přímě do letadla (mezitím tak bylo nakolik plánůch poplachů, takže jsme byly nakolik hodin pod permanentním tlakem v režimu stand by a dvakrát jsme se oblékli do "plně polní", abychom vřiv zase sundaly květi oblačnosti). Zde se naplno projevila profesionalita oástnic, neslyšela jsem od řivdně z nich remcání, všechny byly vřiv na brá - fingu, všechny se soustředily jen na přímě - seskok. Než jsme šly na první seskok dne, stihly jsme také všechny provozovat (postupně) po jednotlivých sektorech poslední řiv - fivzi přímě vřiv - k sestavě.

Nastupujeme do letadla, kde se jako obvykle ve 300 metrech odpoutám a sedám si ve Skyvanu na schůdek za pilota, abych mohla pozorovat okolní krajinu. Chvělemi zavřím oči a představuji si celou seskok. Ve výšce náletu otevřeme dveře, světlé zelené, soustředěně se na klidně a pomalu dýchám - a GO!

Během s Katy, vyskočím a vlevo od sebe hledám Holly v modré kombině, a také Lenku v červené, která má referenční body. Přiletím do svého sektoru a pozoruji celou sestavu přelétat a pode mnou, jak se kráslá a plynule formuje. Celá sestava padá neuvěřitelně klidně, každá je přelétá tam, kde má být, a celá to zapadá jako mozaika. Nevezmu grip, v m, že mám dost času a stihnu se jet, nadechnout a vydechnout, nechtám Katu Zatemně sleduji sestavy, nastavuji levou ruku pro Kelly, angličanku, která se napojuje na mne a se kterou se mytím s Katy na sebe vždycky culím přelétá, rameno na rameni. Kelly mne chytí a náš sektor je tak úplně kompletní. Čtím, jak sestava padá konstantně rychlostí, a hlavně, že v ní nejsou žádné vřtání. Náš sektor lehce stran - doprava a doleva a snažím se kolenem srovnat osu tak, abych byla za Lenkou a Holly (kde také mám být). Držím se celou vědomost a stuha přelétá nikde - žádná tady je! Kate vytáhla stuhu ze svého rukávu a stuha nyní nad sestavou. Konečně se tedy použít mě, odpoutám a vřím přelétá vteřiny a chytíme druhou tvar. Nedám mi to a i kdybych do středem, přelétám po krajích a za mnou si být jistě, že tento seskok je rekordní. Klásem k rozchodu je o Lynn přelétá mo ze sestavy, Lynn otevřela, uvidím padá ek a jakmile vidím její - "vzdávajíc se" ruce, couvám ze sestavy a ekám, až se na mne otočí - má j trekovac - tím. Pak se pomalu otočí a zvolna trekuji od sestavy čtím, že mne Kelly chytí za pravou ruku, podávám se doleva a usmívám se na Katy a Mexičanku - obě se na mne tlem, pusou od ucha k uchu. Zvláštní - tenhle pohled asi nezapomenu. Přelétá rozchodu našeho trekovac - ho tím vidím holky, jak letí každá své směrem a tím se, až se s nimi po přelétání - obojmu a až se podáváme tohoto seskoku.

Přelétám na malý kousek trávky k Danovi BC a ten se na mne usmívá a hlásá, že ze země to vypadalo dobře. Za mnou přelétá Kate Cooper a slyším ji, jak Danovi přelétá, že nemám pochyb o tom, že jsme byly chyceny. Ten rozhodně, aby posoudili každou jednotlivou grip. Zhruba za hodinu se scházíme na debriefu v oběm hangáru a ekáme, co nám Kate přelétá. Po celou dobu běhám - na oběm - obrazovce videa ze seskoku a tak jsme všechny nedo bojáme se, aby rozhodně nepřelétá s tím, že někdo držel špatně grip.

Kate pustí video ze seskoku a když dojde na zkompletování sestavy, dá na videu pauzu, otočí se do hangáru a zdvihne ukazováček (na znamení: "Toto je 1. bod". Stejně tak to ale mohlo znamenat: "A teď pozor!"). Pustí video dále, celou hangár ani nedýchá, napětí by se dalo krájet. Potom Kate znovu zapauzuje video na chyceném druhém bodu. Otočí se na nás, usmívá se a mlčky zdvihne dva prsty: 2 body. Ale taky "V" - větlá zstvá. Následující větlá buď radost asi neuvěřitelně euforická, jakou jsem kdy zažila. Nechám se strhnout davem a objímám se se všemi znovu a znovu, z o se mi derou slzy a ani se za nás nestydím, celá to trvá několik minut, než se Kate podaří uklidnit naše emoce.

Poté Kate oznamuje, že se pokusíme o téměř-bodová½ seskok, což by byly další dva světové rekordy. Znamená přechod do téměř-ého bodu bude vypuštění stuh - jakmile Kate stuhu pustí z ruky, bude to znamenat přechod do dalšího bodu. Ale po takové emocionální naložení je skutečně velmi těžké se zatím plně koncentrovat na přechod letadla jsem se nikoliv přistihla, že jsem si myslím na minulý (rekordní) seskok a ne na ten téměř- a jen silou vůle nutila k vizualizaci téměř-ého bodová½ho seskoku. Seskok dopadl dle svého očekávání - tedy v sestavě byly některé holky podpadly, jejich rychlost neodpovídala zadání. Vpředvečer dne jsme nasedly do letadel k poslednímu pokusu toho dne, ale došlo k jakési technické poruše Skyvana a seskoky pro tento den tudíž byly ukončeny.

Sešli jsme se tedy znovu v hangáru, kde Kate oznámila konec celkové akce - o den dříve, než bylo v plánu. Ač je neproskákaných seskoků nám byla téměř refundována s tím, že kdo má zájem, má se druhý den připojit muškát skupině s Danem BC a skákat organizovaně velké sestavy ve smíšené skupině (50-60way). Zprvu mě předsedánské ukončení akce mrzelo, ale když jsem pak na večerní přírty viděla, jak to umělejší na rusky v oslavě tak jsem jí nelitovala, protože bylo zatím, že na druhý den bychom stejně nemohly skákat v plněm počtu.

Večerní oslava se nesla v duchu děkovaček, dekorování nově 100-way klubu (tak jsem si došla pro svou náživku:-) a koncertu skupiny Flash pants. Kdo nezávil, nepochopí:-) Rekordmanky z Japonska přinesly tradiční a kdo chtěl, toho do něj oblékly a ochotně se s ním vyfotily. Zkoušely na mě to jejich sáček, ale náležitě jsem utekla akorát vás, abych byla schopna druhého dne skákat.

Den 7 a 8

V sobotu ráno se asi 15 holek včetně mě přišlo k muškát formaci a skvěle jsme si zaskákaly pod vedením Dana Dougha Fortha. V neděli mě pak Katya naložila do auta, odvezla do outletu, kde jsem během 40 minut nakoupila věci pro moje blázkové a celá zbytek dne jsme strávily v luna parku, kde jsme vyzkoušely skoro všechny horské dráhy, které byly k dispozici - některé ty dráhy byly opravdu divoké! Večer jsem sedla do letadla natolik unavená, že jsem se nikoliv usnula během podávání večeře a jen s velkým přemáháním jsem se probouzela do té doby, než mi letuštěl tisk s jím. Ve vteřině poté jsem usnula a probudila se až tři hodiny před příchodem v Londýně:-) Z Londýna poslala zprávu nám, aby mě vyzvedli v Praze na letišti. Jak bylo moje přemáhání, když po příchodu do Prahy haly kromě našich rodičů na mě čekal Lugi s Karlem! Nedojmula jsem se k slzám jenom díky tomu, že jsem byla v přelíhání velkému Ájoku:-) Moc děkuji za to milé přivítání kluci!

Nebudu tady děkovat ostatním - Ástnicím, organizátorům, kameramanům, pilotům, baličům atd. Všichni vám, Á velkým sestavám nejsou o jednotlivcích, a že jsou všelijaké přívěry proto, že všichni a všechno musí fungovat na tu správnou chvíli. Ale chci děkovat těm ostatním, bez kterých bych se tato akce nikdy nemohla zúčastnit - Lojzek, náji, Ážaneta a Eva Vokurková. Taky moc díky za cenné rady Martině, Přítě, ÁčeoÁ-kovi a Happymu a nakonec Dana nápad s dortem! A pak vám, co dráží palce. Díky!

Videa ze seskoků mám mnoho, ale neexistuje žádná oficiální sestava z události. Mám nejblíže jím videa tedy krátké sestavy od jedné z argentinských:

<http://vimeo.com/109683586>.

O ustavení nového světového rekordu se psalo vjude:-)